

## PARLEM DE CUINA

## Parlem de llibres ( i cinema) (III) -Julia Child-

Fa uns mesos es va estrenar a les pantalles de cinema el film, "Julie & Júlia" que ja us vaig anunciar al mes de gener; i que contava la relació ( real) entre Julie Powell una jove al·lota que decideix fer durant un any totes les receptes del llibre de Júlia Child "Mastering the Art of French Cooking" i relatar la seva experiència en un blog. I és precisament sobre aquesta cuinera americana, Júlia Child, sobre la que avui parlarem.

El més exitós llibre de cuina que mai s'ha publicat als EEUU no pertany a cap 3 estrelles Michelin ni a cap gurú mundial de la gastronomia, l'escrigué aquesta cuinera de Califòrnia l'any 1961. L'èxit consistí en mostrar que hi havia cuina més enllà dels *hot dogs*, *BBQ's* i les hamburgueses; mostrant una cuina casolana, amb influències franceses i bona de fer; com deia ella: un "prêt-à-porter" de l'alta cuina gala. Júlia Carolyn McWilliams (1912- 2004) , va viure la seva joventut a Nova York on és graduada en història i treballà en publicitat i moda, fins que als 37 anys va començar a interessar-se per la cuina, però no fou fins al 1946 quant es va casar amb Paul Cushing Child, un poeta que vivia a París i que va introduir de ple a Júlia dins la cuina Francesa. Resident a França, Júlia va estudiar a l'acadèmia de París "Le Cordon Bleu" i allà els seus companys i mestres l'animaren a difondre el seus coneixements als americans , i així ho va fer l'any 1963 amb el seu show televisiu The French Chef, després de treballar com a escriptora gastronòmica i xef.

Durant una dècada el seu programa va assolir un gran èxit, fins hi tot l'any 1966 fou portada de la prestigiosa revista TIME. Avui dia gràcies al fenomen d'Internet poder veure alguns dels seus programes no es gens complicat , us en he deixat alguns a [www.cuinant.com](http://www.cuinant.com) .

En total 21 llibres ( un de pòstum) i 12 programes propis de televisió ( entre 1960 i l'any 2000), complementen el

currículum d'aquesta mediàtica cuinera que ara hem pogut conèixer de la ma de Meryl Streep a l'abans mencionada cinta: "Julie & Júlia" (2009) de la directora Nora Ephron. Però no sols el cinema ha recordat a Julia Child, apart del llibre que escrigué la mateixa Julie Powell : "Julie & Julia: 365 days, 524 recipes, 1 tiny apartment kitchen", l'any 1989 s'estrenà el Musical Bon Appétit!, inspirat en la persona de Júlia, apart de que fa anys que es venen tota una sèrie de utensilis culinàries, amb un toc "retro" inspirats en el programa de Child. Podríem dir que malgrat aquí era un poc desconeguda fins ara; a l'altre costat de l'atlàntic és tota una icona pop.

I com que de cuina francesa clàssica i d'icones gastronòmiques parlem, que millor que acabar la jornada gastronòmica d'avui amb un "Llenguado Meunière", un plat clàssic que també cuinava la nostra protagonista d'avui.

**Llenguado Meunière**

Ingredients per a 6 persones:

200 grams de farina , sal, 150 grams de filets de llenguado per persona, 150 grams de mantega sense sal, una pell d'limona, el suc de dues llimones i un poc de julivert picat.

Elaboració:

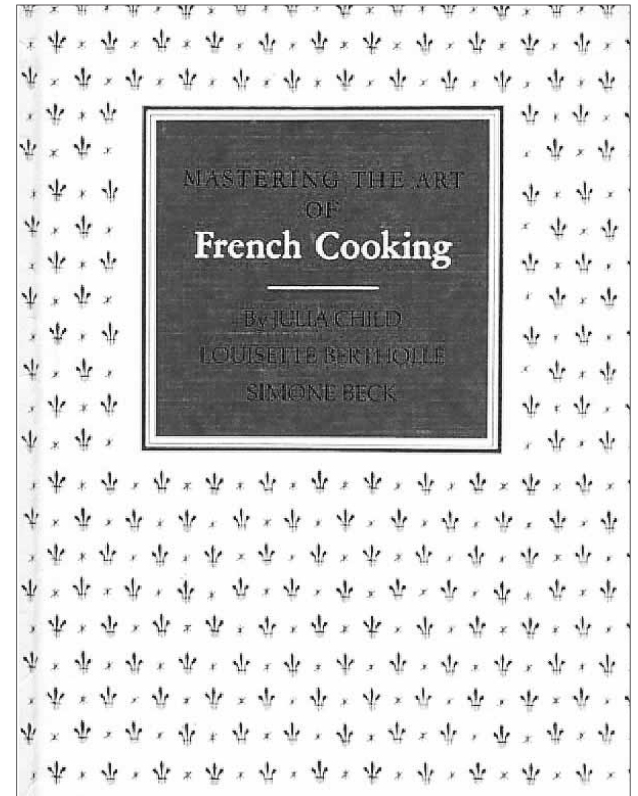
Assaonaren be el filets de peix i els enfarinarem. Posarem la mantega al foc i un cop que comenci a agafar color daurat fregirem els filets pels dos costats.

Seguidament, dins la pella afegirem el suc i la pell de llimona i deixarem coure el peix uns dos minuts. Retirarem el peixos i deixam coure un minut més.

Servirem els filets regats amb la salsa lleugerament lligada i espolvorejats amb el julivert picat.

Com a garnició unes patates *parisienne* o unes pastanagues *vichy* arrodoniran aquesta elaboració senzilla però molt gustosa.

Bon profit i bona setmana, ens veiem d'aquí a 7 dies amb



més cuina , llibres i altes delícies gastronòmiques. Podeu enviar les vostres propostes a [parlemdecuina@hotmail.com](mailto:parlemdecuina@hotmail.com).

Juan A. Fernández



## ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

## Poltrones, senyories, molt honorables i altres ex

**iUn, dos, tres patito inglés!** El que estava girat cara a la paret, donava mitja volta i obria els ulls, i si percebia algú en moviment, aquest ocupava el seu lloc. Ara sembla que es fa el mateix joc, malgrat la cantarella s'expressa d'una altra manera. "Un, dos, tres, el que no perd la poltrona, més llest és!

Fas una revisió a la premsa i et sembla que ningú està per arreglar res de la cosa pública, sinó per assentar les seves anques en les cadires de manar i cobrar. Pocs actes de coratge i valentia per endreçar la situació. Un govern en minoria i putejat pels quatre costats, per un, pels que el volen desgastar, endevineu quin és; el mateix que no s'atreveix a dir les coses pel seu nom en el cas de segons quins polítics trobats en presumptes casos de corrupció d'UM , perquè mai es sap a les properes eleccions a qui podríem haver de demanar els vot-frontisa per tornar a ocupar les poltrones perdudes des que un dels seus ex-honorables feu el viatge cap a les Amèriques. Per cert que em sembla sinó vaig errat que el mes de març ha de venir a declarar com a imputat pel cas Palma-Arena.

Que avui i mirant les telenotícies, s'ha pogut tornar a veure a Hidalgo i a un altre ex-honorable Gabriel Cañellas, declarant en qualitat de President de la Fundació Illes Balears, com imputat al Cas Andratx, per presumptes desviaments de fons i altres irregularitats en la gestió i el manteniment de la torre de Sant Elm, a Andratx. A mi m'agrada més, presumptes mangarrufes, però em sembla que no hi és dins el llenguatge jurídic. Amb el temps, l'haurien d'incloure, és molt nostrada la paraula . Al final de les telenotícies, m'he fixat que qui no sap on estan els jutjats i quin aspecte presenten, han estat els edificis; interior i exterior que més càmera han xuclat. Inclusive ha pres protagonisme al tema de la nevada que cobreix tant el penyal de Migdia com el Puig Major i la contrada de les Terres de Tramuntana.

Hom es demana, amb totes les componendes, pactes,

tractes, possibles mocions de censura, demanda de mocions de confiança; nomenament dels nous consellers per substituir els que s'han cessat; quan cony treuen el temps per governar que és la seva funció?

Hi ha una perspectiva sobre els casos de corrupció que sembla que no es té en compte. Darrera cada cas de corrupció destapat, amb tot el que comporta, detenció, fiances, presó en alguns casos; hi ha el drama humà. No existeix un seguiment de com ho ha viscut l'entorn de la persona que ha estat detinguda o ficada dins presó. Com duran les famílies el drama de què una persona desequilibrada, que pel motiu que sigui, en molts casos és per poder i ambició, ha actuat de manera il·legal. Aquesta perspectiva no té morbositat, però de segur que els passarà comptes a les persones que han actuat d'aquesta manera dins del seu entorn familiar. No crec que els fills i/o filles d'Hidalgo en el cas Voramar, que l'hem tornat veure anant a declarar, engrillonat, pel tema de la Fundació de les Illes Balears i la Torre de Sant Elm, ho estiguin passant gaire bé de veure al seu pare d'aquesta manera. També desconexem que anirà succeint i com viuran aquesta situació la seva família.

Igual també en el cas de Rodrigo de Santos, ara a presó: però aquest té uns altres components que han d'ésser molt complicats d'entendre per part del seu fills. Sobre tot l'extrema incoherència de trobar-se dins un grup presumptament fonamentalista catòlic, com són els "catecumenos" amb una moralitat estricta; i per l'altre costat haver, presumptament abusat de menors i anar a prostíbuls masculins, res a dir si ho hagués pagat amb els seus doblers i no hagués emprat una visa a compte dels doblers públics.

Que consti que quan expòs això no és per justificar en absolut que la justícia no hagi de fer complir les sentències corresponents en cada cas; però si que hi podria haver- hi en aquests casos i amb molts d'altres una manera menys dura de fer les coses: Em refereix a les detencions quan son

traslladats engrillonats als jutjats, per exemple . Els grillons són per evitar risc de fuga i/o comportaments agressius i violents. Crec que hi ha casos en que són necessaris i això la policia ho sap. En canvi en alguns casos de corrupció s'han emprat i hi ha hagut imatges pels medis audiovisuals i en altres casos no s'han emprat.

No sé, si arribàs el moment, com se sentirà la mare de l'ex honorable Jaume Matas, si els veies arribar engrillonat o si es decretes presó incondicional pels seus, de moment, presumptes delictes. Mallorca és un mocador i de moment i em sap greu dir-ho, però és així, dos presidents del Govern de les Illes Balears, seran jutjats per casos de corrupció; ambdós del PP. Crec que el president actual del PP Bauzá hauria d'ésser bastant més moderat en el seu discurs, recordant la quantitat de casos de corrupció, pendents de judici on estan implicats membres del seu partit: Voramar, Escala-CDEIB Palauet, Palma-Arena.

Em sembla que si existeixen teràpies psicològiques a la que se sotmeten els maltractadors en els casos de violència masculista; també n'hauria d'existir per les persones polítiques que amb un càrrec de confiança han defraudat els seus companys polítics i a la ciutadania. Teòricament quan una persona és privada de llibertat, és per reintegrar-lo socialment. I aquesta funció també s'hauria d'aplicar als polítics corruptes.

Vull acabar l'article d'una altra manera. Em va arribar una notícia respecte a la Campanya que s'està organitzant per la candidatura de Vicenç Ferrer per Premi Nobel de la Pau. No sortirà un cèntim de la fundació per finançar-la i es farà a base de micro-donatius de 2 euros. Em sembla que aquesta seria la seva voluntat; i per tant que comptin amb la meua col·laboració. I per avui res més.

Josep Bonnin

